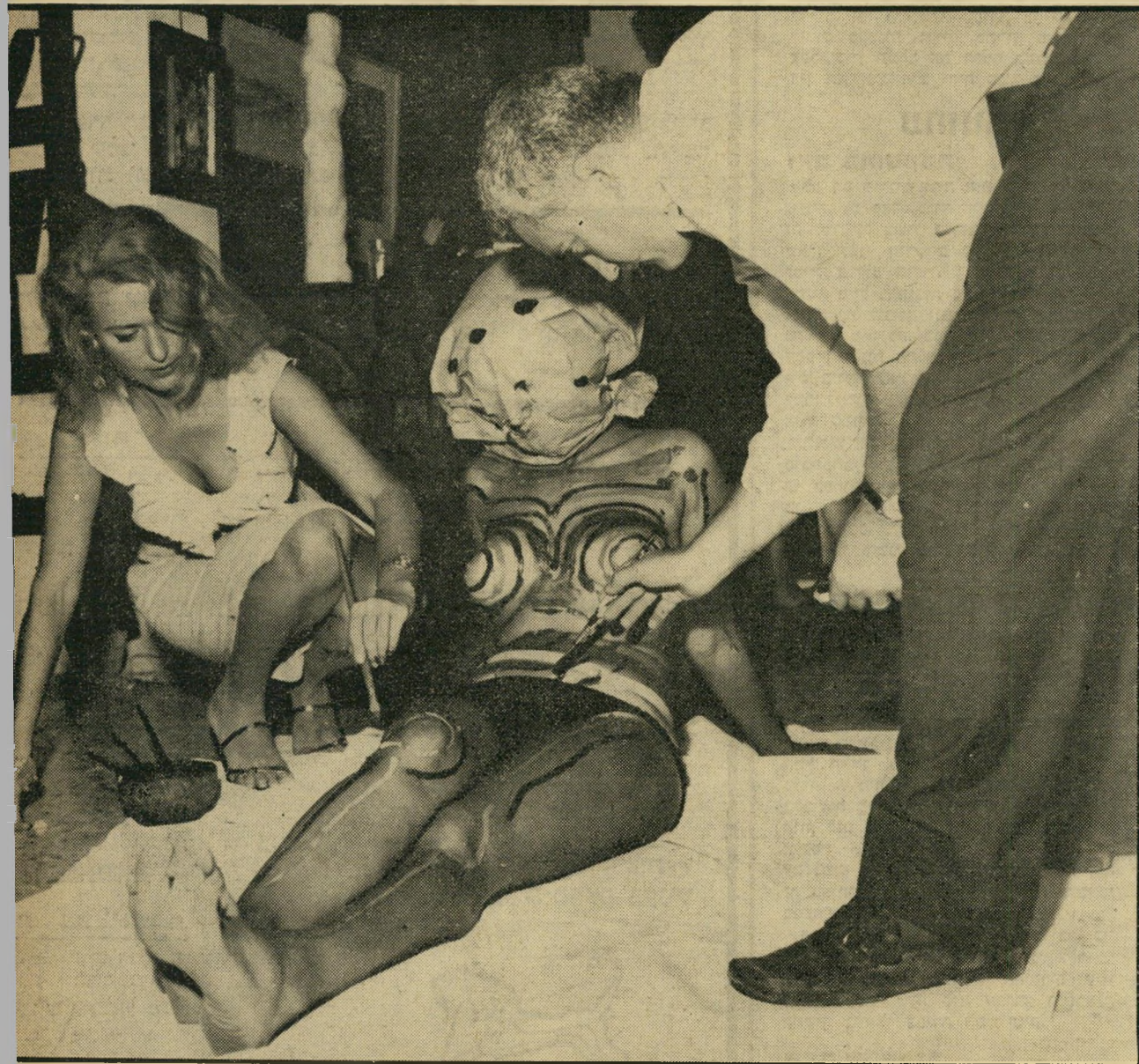

עליהן ומקשקשים עליהן, קוראים לזה

נסחבת באווירה הכללית של עליצות, ומורידה את ידיה מעל פניה. עד כדי כך תפסה את רווח האירוע, שהחלה בעצמה מציירת על גופה שלה, ועל הנייר מצבירוח זה זכה לעידוד קולני של הנוכחים, שאף לא חסכו בעצות. הפרוש לרגליה.

מתביישת לכן היא מכסה את פניה, וחיליק מצייר עליה נעליים (ימין) ופסים, כדמיון ללבוש.

HAP

של תל-אביב

זה מה שהיה בפאריס. בישראל זה היה קצת אחרת. בהתחלה הוחלט לארגן את ה" הפנינג לכבוד נסיעתו של חיליק לפאריס. היום היה יום ראשון, שעה עשר בלילה, והמקום גלריה ידועה. באירוע השתתפו, חוץ מחיליק, יהודה נימן והציירת עמליה ארבל, גם שתי בחורות, שעליהן הראו הציירים את כשרונותיהם.

★ ★ ★

הרמוניה של צבעים

במושך כל הזמן שיהודה ועמליה ציירו על אחת, היא עמדה מבלי לנוע, כי היא הייתה בחורה אמנותית, והבינה שהיא בסך הכל חפץ דומם באירוע ממדרגה ראשונה. אבל בהתרחשות של חיליק התרחש משהו אחר לגמרי. כי לחיליק יש טכניקה שונה. הוא מרח צבע על נייר ענק, אחר כך מרח צבע שונה על החפץ השני, שהיה במקרה ה" בחורה השנייה. וכששני החפצים היו מוכנים, הוא עסף אותם זה בזה, וגלגל אותם על הרצפה. כשלבסוף פרש את הנייר יצאה משם בחורה מליאה צבעים וגחונים. גם הנייר היה די צבעוני אחר הטיפול הזה. שניהם יחד יצרו הרמוניה נפלאה של צבעים. יצירות האמנות שנוצרו מהפנינג הלנה היו מגוונות ומקושקות, הן כבר לא-כל כך דמו לבחורות. אבל מה זה בכלל חשוב? העיקר האמנות.

חיקו אותן, דוגמניתו של נימן נשארה עד הסוף רעולת-פנים. ה" ציירת עמליה ארבל, שנכחה במקום (משמאל), נסחפה אף היא ב" מערבולת הצחקו ומצבירוח המיוחד, החלה מציירת בהתלהבות

זה מדגדג! במשך כל האירוע, היה האולם מלא ב" צחוק בלתי-פוסק של שתי הנערות ה" ערומות, ויחד עימן צחקו הנוכחים. הסיבה: המיכחולים דיגדגו והצ'

נטל כפי הבד.